

## Bůh musel mít srdce kovboje

Taxmeni

**A** **D** **A D** **A D**  
Je to moc krásný, když si ruce prokřehlý nad ohněm zahřívám  
**A** **D** **A D** **A A7**  
a vánek sem tam bloudí hloubkou údolí, mé vlasy ovívá.  
**D** **Dmi** **F#mi** **A7**  
Kafe v plechovém hrnku je nevýslovně voňavý.  
**D** **G** **H** **E**  
Jak jen tak v trávě klímám, jsou tu hned myšlenky toulavý.  
**A** **D** **A D** **A D**  
Všude je klid a jen tam, kousek pode mnou dál potok pospíchá.  
**A** **D** **A D**  
**A A7**  
Slyším svůj vlastní dech, jen občas křídla múr promluví do tich  
a.  
**D** **Dmi** **F#mi** **A7**  
Nebe je samá hvězda, jak tmavě modrá zahrada,  
**D** **G** **H** **E**  
jestli ráj tohle není, mně tak aspoň hodně připadá.  
**H** **E** **A A7**  
A tak si říkám, zřejmě tak to je:  
**D** **Dmi** **H** **E** **A D A D A**  
hm, hm, Bůh musel mít snad srdce kovboje.

Bulváry, kasina a spousty neonů noc na den promění,  
ale jsou stejné v pátek jako v úterý, jak sochy kamenný.  
Stačí mi za pár týdnů tam jeden víkend nahlídnout,  
pár holek a pár filmů, město víc neumí nabídnout.  
To když mě časně ráno prvním zábleskem po tváři pohladí  
a stírám spánek proudem vody průzračné, že chladí, nevadí.  
A když zaslechnu koně jak prohání se v ohradách,  
když hladím jeho hřívu, v té chvíli mě zas napadá:  
tak jak to říkám, zřejmě tak to je:  
hm, hm. Bůh musel mít snad srdce kovboje.